

Nakana časoslova: Živjeti pravu duhovnost

KALENDAR DOGAĐANJA

SVIBANJSKE POBOŽNOSTI

5. svibnja – prva nedjelja u mjesecu – molitva za duhovna zvanja i za nove članove OFS-a i FRAME
10. svibnja – Gospa Trsatska
12. svibnja – Leopold Bogdan Mandić
13. svibnja – susret kandidata
16. svibnja – klanjanje pred Presvetim – priprema naše bratstvo
25. svibnja – Nacionalno hodočašće OFS-a i Frame u čast bl. Alojziju Stepincu, Krašić, Zagreb
30. svibnja – UZAŠAŠĆE GOSPODNJE - SPASOVO
31. svibnja – Pohod BDM
2. lipnja - prva nedjelja u mjesecu – molitva za duhovna zvanja i za nove članove OFS-a i FRAME

Skupština našeg bratstva OFS-a je u PONEĐJELJAK 3. lipnja poslije večernje svete mise. Vijeće OFS-a će se sastati 27. svibnja poslije večernje svete mise.

Svakog ponedjeljka, tijekom večernje svete mise, braća i sestre našeg bratstva, predmole Časoslov.

Izdaje: OFS MB Župe sv. Nikole biskupa Čakovec.

Uredili: p. Anđelko Rakhel, s. Marina Zoričić, s. Marija Marciuš i s. Jasmina Tratnjak.

OFS Cvjetić

Čakovec, god. XX, broj 5 (187), svibanj 2019.

Draga braćo i sestre u Kristu!

Nalazimo se u Uskrsnom vremenu, najvećem i najvažnijem vremenu nas kršćana. Kristovo uskrsnuće je čvrsti temelj naše kršćanske vjere jer od vjere u uskrsnuće zavisi i naše spasenje. Svojim uskrsnućem Krist je svima nama, koji u Njega vjerujemo, zajamčio uskrsnuće i vječni život. Njegovo je uskrsnuće najljepše i najugodnije iznenađenje koje nam je Bog ostavio nakon smrti - prijelaz u život neizrecive radosti i ljubavi, u život koji će vječno trajati. Zato svojim riječima i životom prenesimo i mi ovu radosnu vijest svim ljudima, ali bez straha i hrabro, jer je to vijest nade i ohrabrenja za čovječanstvo. Probudimo se iz svoga umornog kršćanstva kojemu nedostaje zanos, ustanimo, slijedimo i navješćujemo uskrslog Krista, pravo svjetlo i pravi život. Neka nam Gospodin daruje milost kako bismo duboko u srcu doživjeli radost i ljepotu uskrsnog dana te prihvatili Isusa uskrslog za prijatelja na našem putu života. Otvorimo mu svoje srce, živimo u svjetlu Božjem, nemojmo se zadovoljiti zemaljskim i iscrpljivati brigama za sutra već svoje misli i osjećaje upravimo svome Ocu Nebeskom. Pronađimo u uskrsnom Kristu odvažnost da se othrvamo svem zlu koje nas pritišće. Neka Isus uskrsne i u našim srcima kako bismo se sreli s njime i neka se u našim dušama i srcima razlije sva ona radost koju su doživjeli Kristovi učenici u trenutku kad su ga vidjeli živog. Stoga, hvalimo i slavimo Krista Gospodina koji je uskrsnuo od mrtvih i otvorio nam vrata u vječni život.

s. Marina Zoričić

Sakrament potvrde

Isus Krist ustanovio je svete sakramente – znakove – po kojima je omogućio da se neprestano događa Božje darivanje čovjeku i njegovo darivanje Bogu. Prvo se darivanje i uzdarje događa u sakramentu krsta: Bog se preko ovoga, vrlo jednostavnog znaka, predaje potpuno čovjeku, a čovjek se sa svoje strane obvezuje da će se darovati Njemu. Ovo darivanje može i mora neprestano rasti: Bog i čovjek mogu se ljubiti i darivati još više.

U tom smislu, sakrament potvrde ili krizme znak je koji označava i čini povećanje ovoga obostranog darivanja čovjeku i čovjeka Bogu. Bog se, preko Duha Svetoga, želi u čovjeku ne samo "roditi", nego želi i prožeti cijelo njegovo biće: na taj način čovjek postaje "pun Duha Svetoga". Tako ispunjen Duhom on postaje osposobljen, riječima i djelima, svjedoči Isusa Krista i njegovo evanđelje u svijetu.

Potvrda je drugi dio *kršćanske inicijacije*. Naziv se izvodi iz latinske riječi *confirmatio*, što treba razumijeti u smislu "jačanja, utvrđivanja"; u srednjovjekovnoj se teologiji susreće i naziv "polaganje ruku". U našim hrvatskim krajevima uobičajen je i naziv (sveta) krizma.

Temeljno obilježje sakramenta potvrde jest – poseban dar Duha Svetoga, premda se samo darivanje Duha dovodi u vezu i s krštenjem i s euharistijom. Zapravo, svi stupnjevi kršćanske inicijacije su djelo Duha Svetoga, a potvrda predstavlja poseban trenutak u skladnoj cjelini te inicijacije. Od početka Crkve javlja se uz sakrament krsta i ta je sveza tijekom povijesti Crkve različito tumačena. U svakom slučaju, potvrda je *punina* onoga što je započelo *krštenjem*, a ne tek prihvaćanje nečega što je već prije bilo primljeno. I Sveto pismo kazuje kako se potvrda podjeljivala od početaka Crkve i taj se sakrament podjeljivao novoobraćenima koji su bili kršteni. Potvrda je, dakle, *usavršavala krštenje* i vjernik se po njoj obogaćuje darovima Duha Svetoga te jasnije vidi svoje kršćanske dužnosti.

U Starom zavjetu slika *duha* (ruah, pneuma) označava Božju snagu koja daje dar proricanja (npr. Mojsiju), osposobljava nekoga za vršenje određene službe (npr. sedamdesetorici starješina, *Br 11,17*); umjetnicima daje

nadahnuće kod podizanja zavjetnog šatora (*usp. Izl 31*); daje snagu junacima (npr. Samsonu), svojom puninom ispunja Mesiju koji dolazi (*usp. Iz 11, 1-5*).

U Novom zavjetu nalazimo ostvarenje obećanja o izlivanju Duha Svetoga na iščekivanog Mesiju – Isusa iz Nazareta, Krista. Evanđelja svjedoče da je pri krštenju na Jordanu, kad je Ivan Krstitelj krstio Isusa, na njega sišao Duh u obliku goluba (*usp. Mk 1, 10 par.*) i ostao na njemu (*Iv 1, 32*). Svekoliko Isusovo propovijedanje, djelovanje i ponašanje obilježeno je snagom Duha Svetoga. Također je i svojim učenicima Isus obećao poslati *Duha istine* kao *Tješitelja* (*usp. Iv 14, 16.26*) i prije uzašašća traži od učenika da čekaju *snagu odozgo* (*usp. Lk 24, 48*). *Duh Sveti* (*Duh Božji, Duh Kristov*) kojega Isus šalje bit će od posebnog značenja za sve one koji hoće biti kršćani i koji će živjeti po Duhu (*usp. Rim 8*). Sakrament potvrde nije se kroz povijest jednako slavio i podjeljivao u (tada jedinstvenoj) Crkvi, ali je uvijek zadržao bitno značenje – izlivanje Duha Svetoga. Naime, apostoli su prepoznali Kristovu volju da se taj sakrament podjeljuje, ali budući da sam Isus nije pokazao kako, nastale su različite prakse.

U sakramentu potvrde (krizme) na poseban način primamo Duha Svetoga, koji nas ispunja svojim svjetlom i svojom snagom te nas "potvrđuje", to jest učvršćuje i utvrđuje u vjeri i ljubavi. Ono što nam Duh Sveti na otajstven način dariva i izvodi u nama mogli bismo sažeti ovako: usavršuje i dopunjuje u nama unutarnju sličnost Kristu ("suobličjenje" Isusu Kristu), što nam je darovano na krštenju; potpunije i na osobni način nas uključuje u Crkvu (potpunije se "ucjepljujemo" u otajstveno Kristovo Tijelo i na potpuniji način postajemo članovi Božjega naroda); ispunja nas svjetlom i ljubavlju da bismo u događajima i ljudima koje susrećemo mogli prepoznati Božju prisutnost i Božji poziv da se dosljednije uključujemo u izgradnju novoga, Božjega svijeta; ispunja nas snagom i slobodom da bismo hrabro, kao odrasli i punoljetni kršćani, mogli živjeti po vjeri i za nju svjedočiti.

Pripremila: s. Jasmina Tratnjak, doministra bratstva